

РЕШЕНИЕ

№ 7822

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11308** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба М. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. М. Н.-САК, срещу Решение №10619/08.10.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателя административният орган не е обсъдил и анализирал всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост, но които са от съществено значение, за да се прецени необходимостта на М. А. Х. да бъде предоставена исканата закрила. По този начин административният орган е нарушил нормите на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. Твърди се още, че административният орган също неправилно тълкувал и прилагал нормата на чл.9 ЗУБ, транспортиращ чл.15, буква „в“ от Директивата като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота и личността“ на молителя обхваща една по-обща опасност от посегателство. Съобразно тълкуването дадено в Решение на Съда на Европейския съюз от 17.02.2009г. по дело № С-465/2007г. се има предвид в по-широк

план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, отколкото определени насилия. Освен това тези заплахи са присъщи на една обща ситуация на въоръжен вътрешен или международен конфликт“. Ответника не се е съобразил и с разпоредбите на ЗЗД дефинирано в пар. 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето, „най-добър интерес на детето“ при постановяване на решението. Жалбоподателят моли съда да отмени Решение №10619/08.10.2024г. , издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС) със законните последици. В о.с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Депозира актуална позиция на ВКБООН за С..

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрисконсулт юрк.Г., която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата в о.с.з.

В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/, съдът в хода на производството е изпратил запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене, относно становище или доклад, касаещи личното положение на непълнолетното дете, като е уведомил дирекцията за датата на съдебното заседание.

По фактите:

С молба вх. №15774/10.07.2024г. /л.74/ на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет М. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН] е поискал от властите в Република Б. закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея. С регистрационен лист рег. №15774/10.07.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – М. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН].

В хода на производството се установява, че М. А. Х. е на 17 години. С оглед разпоредбите на ЗУБ същият е непридружен непълнолетен по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. В хода на административното производство чужденецът се представлявал от адвокат, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене.

С декларация М. А. Х., е декларирал, че е съгласен да бъде обработвана информация относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на арабски език, разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно. /л.63/

С протокол рег. №15774/10.09.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с М. Х. в присъствието на адв. Н.,от интервюиращия орган на ДАБ–МС на 10.09.2024г. /л.40-46/В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република Б.. М. Х. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски Жад Ш. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява,че:“ Роден съм в [населено място], обл. Х.. Д. с по-скоро като квартал на [населено място]. С. напуснах май месец 2024 г. и нелегално заминах за Турция. Бях в [населено място],като в Турция останах две седмици в [населено място], при трафикант .Влязох в Б. преди два месеца по пътя за С. ни задържаха.“По време на интервюто заявява,че цялото му семейство е останало в С., обяснява,че не желае да се връща в страната си на произход,защото има опасност да мобилизиран ,както и ,че иска да се събере със семейството си в Р.Б./л.45/

Протокол рег. №15774/10.09.2024г. / л.45/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС,провел интервюто,участвалия в него преводач,адвокат и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език–арабски,не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС,относно актуалната обстановка в С./л.25-31/.

В писмо рег. №15774/12.07.2024г./л.48/ от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от М. Х.,като е посочено изрично,че същият не е заплаха за националната сигурност.Изготвен е социален доклад съгласно разпоредбата чл.15 ал.1 от ЗЗД в хода на административно производство.

Със становище рег. №15774/30.09.2024г. на Г.Г. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №10619/08.10.2024г. на председателя на ДАБ на М. Х.,на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.18-24/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справки вх.№ 02-20/14.01.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана

информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 04.11.2024г./л.24/, а жалбата е депозирана на 06.11.2024г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

М. Х. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На М. Х. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила. В хода на административното производство чужденецът се представлява от адвокат, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене. В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/, в полза на производството е изпратено запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене относно становище или доклад, касаещи личното положение на непълнолетното дете. Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство.

Производството за М. Х. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на М. Х. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №10619/08.10.2024г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. Х. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, който гражданин е съгласно чл.2, б.“д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. Х. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.“а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.“б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на М. Х. пред ДАБ - МС във връзка с индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС. От М. Х. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (in situ) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на М. Х. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на "д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, което условие на практика е хипотетично и липсват доказателства че ще бъде мобилизиран при навършване на пълнолетие. Горният анализ сочи, че М. Х. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че деклариранията от М. Х. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.„е“ вр. чл.15, б.„а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС.Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС.Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рисковете, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално.С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост).Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.В решението си административният орган е приел ,че за М. Х. се доказва специфичен риск по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ/л.10-12/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка № ЦУ-1852/27.08.2024г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията относно Сирийска арабска република, като е приел, че Х. е разделена на осем окръга: Д. С., А., А., Ал Б., М., Д., А. ал Араб (К.) и Ас С.. Провинция Х. е разделена на зони, контролирани от бунтовнически въоръжени групировки, действащи срещу официалното сирийско правителство, на зони, контролирани от режима на А. и на няколко отделни области и анклави, контролирани от курдските Сирийските демократични сили (SDF) и свързаните с тях Отряди за защита на народа (YPG). Сирийските демократични сили (SDF) и свързаните с тях Отряди за защита на народа (YPG) контролират и/или имат присъствие в [населено място] (конкретно в кварталите "Шейх М." и "А."), в района на Т. Р. на север от [населено място] и в М. и А. ал Араб (К.) в източните райони на провинция Х.. АО е приел че ситуацията в област Х. е нестабилна, но посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Въпреки оценяването на положението в областта като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на провинцията да се определя като безогледно. Инцидентите имат определени цели, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. Същевременно ситуацията със сигурността в провинция Р. е далеч по-благоприятна, което е видно от броя регистрирани инциденти и

смъртни случаи.АО е посочил ,че съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С..Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят не се явява принуден да напусне или остане извън държавата си по произход С.,като гражданско лице е изложен на реална опасност от тежки посегателства./л.20/ Настоящият съдебен състав намира, че този извод на административния орган е правилен и съответен на събраните по делото доказателства. От събраните по делото писмени доказателства, включително от заявеното от кандидата за закрила в проведеното интервю може да се направи извода, че същия няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци.Следователно цитираната справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представлява официален писмен свидетелстващ документ, удостоверяващ, че лицето, което го е издало, при извършената от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в документа.

Според ВКБООН позиция за връщане на в С. представена от адв. Н. е посочено,че следва да се прилага по гъвкав подход по повод възможността сирийските граждани да се връщат на територията на С. след падане на режима на Б. А.,като се даде възможност на сирийските граждани до процедури за убежище,както и гъвкавост при посещенията „отиди и виж“.

В случая при преценката за наличие предпоставките по чл. 9 от ЗУБ следва да се отчете, и факта че търсещият закрила е дете което обстоятелство подробно е изложено в жалбата. Съгласно чл. 2, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. (ратифицирана и обнародвана с ДВ бр. 55 от 1991 г.), държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3, т. 1 от Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата,административните или законодателните органи.Следователно принципът за "висшия интерес на детето", установен в

Конвенцията за правата на детето на ООН, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ.

Относно наведеното в жалбата касаещо правата на детето, настоящият състав следва да посочи следното:

Съгласно Глава V, параграфи 80 и 81 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето следва да се подчертае, че основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите. Не всички елементи имат отношение към всеки индивидуален случай, като различните елементи могат да се разглеждат по различни начини в различните случаи. Съдържанието на всеки елемент непременно ще се различава за различните деца и случаи според вида решение и конкретните обстоятелства. Същото важи и за важността на всеки елемент в цялостната оценка. Елементите в оценката на най-добрите интереси могат да са в противоречие помежду си при разглеждане на конкретен случай и обстоятелствата по него. Запазването на семейната среда например може да е в разрез с необходимостта да се защити детето от риска от насилие или малтретиране от родителите. При такива ситуации елементите трябва да бъдат претеглени помежду им, за да се намери решението, което отговаря на най-добрите интереси на детето или децата. Посочените в Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето елементи, които следва да се вземат предвид при оценката на най-добрите интереси на детето, са възприети и в Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището - ЕСПОУ (понастоящем - Агенция на Европейския съюз в областта на убежището) относно висшия интерес на детето в процедурите за предоставяне на убежище, публикувано през 2019 г., в частност в Глава 1, параграф 1.6 от ръководството. С оглед на запазване на идентичността на детето, съгласно параграф 56 от Общ коментар № 14 (2013), вземащото решението лице трябва да вземе под внимание този специфичен контекст, когато оценява и определя най-добрите интереси на детето. Надлежното съобразяване с най-добрите интереси на детето означава децата да имат достъп до културата и по възможност езика на страната и семейството, от които произхождат, както и възможността за достъп до информацията относно биологичното им семейство, в съответствие с правните и професионалните норми в съответната страна. Именно в тази връзка, предвид вече установената липса на основания за получаване на закрила по реда на ЗУБ, довел до напускането на чужденеца на страната му по произход, се установява, че висшият интерес на детето е той да продължи да живее в родното му място, или на мястото му по постоянно местожителство, за него да се полагат грижи на майчин език и той да продължи да живее в културната и/или семейна среда на страната му по произход, заедно с родителите му, с неговите близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната му среда, да не бъде изложен на външна среда, в която за лицето е налице езикова бариера и произтичащи

проблеми с комуникацията, както и много други неудобства от социален, психологичен, икономически характер, произтичащи от обстоятелството, че същият се намира извън родината му, без да е подкрепян от негови родственици. Въз основа на изложеното и съблюдавайки принципа за висшия интерес на детето, заложен в Конвенцията на ООН за правата на детето се установява, че за молителя не съществува риск за сигурността му на територията на обичайното му пребиваване. В хода на производството кандидатът не е изтъкнал конкретни причини, свързани с благосъстоянието и социалното му развитие, които да не могат да бъдат посрещнати в страната му на произход. Връщайки се в С., той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с роднините си, които по думите му продължават да пребивават там. Следва да се посочи, че именно в държавата си на произход детето ще има възможност да доизгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми, имащи особена важност за личностното му развитие. В случая, предвид липсата на релевантни основания, не се откриват и обективни възпрепятстващи пречки за завръщане на сирийския гражданин в родината му. Във връзка с принципа на запазване на семейната среда и поддържане на взаимоотношенията е важно да се посочи параграф 58, според който, в контекста на потенциално отделяне на дете от родителите му е належащо да се извърши оценка и определяне на неговите най-добри интереси. Съгласно параграф 59, семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата (преамбюл на Конвенцията). Правото на детето живот в семейството е защитено по Конвенцията (член 16). Понятието „семейство“ трябва да се тълкува в широк смисъл, включващ биологичните родители, осиновителите и приемните родители или, ако е приложимо, роднините или общността съобразно местните обичаи (член 5). В параграф 60 се посочва, че предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и се основават на правото, предвидено в член 9, параграф 1, което изисква „детето да не бъде разделяно от родителите си против тяхната воля, освен когато [...] такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето“. Освен това детето, което е отделено от единия или от двамата си родители, има право „да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители редовно освен ако това противоречи на най-добрите интереси на детето“ (член 9, параграф 3). С особена важност в конкретния случай следва да се разгледа и съдържанието на параграф 61, съгласно който, предвид тежкото въздействие, което оказва върху детето отделянето му от един или от двамата му родители, към такова отделяне следва да се прибегва единствено като крайна мярка, например когато детето е застрашено от вреда или ако това е необходимо по други причини. Не бива да се извършва отделяне, ако има по-ненатрапчиви мерки, с които детето да бъде защитено. Преди да се прибегне до отделяне, държавата следва да предостави подкрепа на родителите в поемането на техните родителски отговорности и да възстанови или подобри способността на семейството да се грижи за детето, освен ако отделянето е необходимо с оглед защита на детето. Икономически

съображения не могат да оправдаят отделянето на дете от родителите му. Именно в тази връзка, имайки предвид, че в случая чуждият гражданин е напуснал, или е бил изпратен самостоятелно, **с цел извършване на процедура, чрез която легално да доведе своето семейство, което пък продължава да пребивава без негативни последици, на мястото на обичайното им местообитание**,/л.45/ следва да се приеме, че именно интересът в случая би следвало да е завръщане и събиране на молителя с близките му, на сирийска територия. В конкретния случай е преценено, че висшият интерес на детето по отношение на **М. А. Х.**, отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е той да живее в семейна среда заедно с неговите родители или родственици в държавата му по произход - С..

Видно от представените по делото доказателства, социалният доклад /л.87/АА е обсъдил всички обстоятелства относно личното положение на молителя. Настоящият състав следва да отбележи, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като **задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила** в глава V от Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила, предвидени в ЗУБ или правото на ЕС.

В хода на съдебното производство е представена справка от 14.01.2025г. на ДАБ от която е видно, че на 8 декември 2024г. президентът Б. А. напуска страната. Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци". Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията. По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности. В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С..

Исключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025г., позволява определени трансакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С. Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната. Процесната справка не се отразява върху изводите на АА т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции но нивото на сигурност в страната се подобрява.

Настоящият състав приема, че материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **М. А. Х.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №10619/08.10.2024г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ,

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. М. Н.-САК, срещу Решение №10619/08.10.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: